

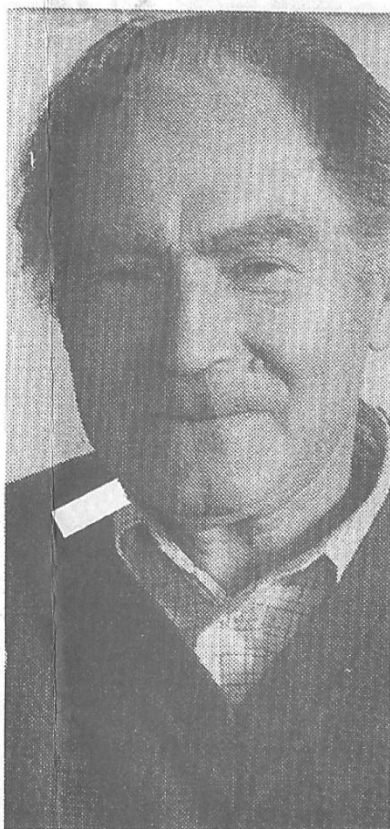
Hans Østergaard Jensen - 85 år 5. april 1990.

Gårdejer på Ll. Uhlund Tvis
fra 1946 - 1972

85

Torsdag den 5. april fylder Hans Østergaard Jensen, Havstokken 16, Venø, 85 år.

Hans Østergaard Jensen er Venøs ældste beboer, men ikke »ægte« Venø-bo. Han er født i Lindet ved Thyregod og tjente ved landbruget. I 1932 kom han til Venø som tjenestekarl hos sin søster og svoger på Sønderris. Året efter giftede han sig med Dorthea

Hans Østergaard Jensen.

Vestergaard fra Nørreriis og de købte ejendommen Borbjerggård på Venø, hvor de fik tre børn. I 1946 mageskiftede de ejendommen med Lille Uhlund i Tvis, og her boede de indtil de i 1972 købte hus i Aulum. Efter nogle år i Aulum vendte de tilbage til

Venø, hvor de købte huset på Havstokken. Året efter at parret fjerdede guldbryllup, døde Dorthea i 1984.

Hans Østergaard Jensen lærte tidligt at spille violin - ikke efter noder, men efter gehør. Med tiden tilegnede han sig et meget vidtspændende repertoire fra gammeldaws til »moderne« dansemelodier fra 1920erne og 30erne. Men han kender også melodierne til så godt som hele Højskolesangbogen og salmebogen.

Hans Østergaard har været med i flere dilettant-forestillinger, og sammen med Dorthea spillede han guldbrudepar i forestillingen »Morderens orlov«, som blev optaget i Tvis og vist i fjernsynet i 1980.

Hans Østergaard er levende interesseret i kulturelle fortidsminder, og i udhuset i sit hjem har han indrettet et helt lille museum med gamle ting og sager.

Christian Østergaard Jensen 80 år d. 21. september 2014.

80 år

AULUM | Chr. Østergaard Jensen fylder 80 år den 21. september 2014.

Chr. Østergaard er født på Venø i 1934, hvor han boede indtil forældrene flyttede til Tvis i 1946.

Chr. gik i skole på Venø med 3-dages uge og senere i Tvis. Efter sin konfirmation var han vinteren 1950-51 på Staby Efterskole, hvorefter der fulgte et par år med tjenesteplasser ved landbruget indtil værnepligten.

Værnepligten aftjente Chr. i 1954-55, først med 5 måneder på kasernen i Ålborg, efterfulgt af 11 måneder som brigadesoldat ved 'Den Danske kom-

mando' i Tyskland.

Efter hjemkomsten arbejdede han igen nogle år ved landbruget.

Han mødte Ella Katrine Hansen fra 'Birkholm' i Tvis, som han senere giftede sig med og sammen bosatte de sig i Høggild ved Aulum med et mindre landbrug. Sammen fik de 3 børn, som fødtes her.

I 1970 blev Chr. ansat som ufaglært ved 'Birn Jernstøberi' i Holstebro – samme år som familien flyttede til Aulum. Efter 26 års arbejde på jernstøberiet gik Chr. på efterløn i 1996. Nu er han og Ella begge folkepensionister.

Chr. og Ella har foretaget en del rejser. Siden 1980 har de jævnligt besøgt familie både i Norge og Sverige. Herudover besøgte de sønnen Helge i Frankrig i 1985 og slægtninge på Vancouver Island i Canada i 1988. Steder som Stettin og Israel har givet gode minder, ligesom det også er blevet til talrige ture rundt i Danmark i årenes løb.

Chr. har gennem årene på arbejdspladsen været faglig engageret. En interesse, som senere engagerede ham i den lokale partiforening Socialdemokratiet i Aulum-Haderup og senest som sekretær for den LO-tværfaglige efterlønsklub i Aulum-Haderup.

Musikken, som Chr. er født og opvokset med, har han dyrket alle årene gennem sit violinspil. Chr. har komponeret og nodeskrevet en hopsa til folke-

dans, samt på opfordring komponeret melodi til en tekst over 'Hjerl Hedevalsen'. Teksten er på broderi og skænket til Fri-landsmuseet Hjerl Hede og kan ses der. Senere har han forfattet teksten og komponeret valsen 'Møllevalsens sang' til Aulum Mølle. Lejlighedsforfatter har der også været tid til.

Gennem de seneste år har Chr. været optaget af slægtsforskning og det store arbejde, der er med at få beskrevet sine rødders liv, virke og gøremål, som han skønner, er bevaringsværdigt. Kildematerialet han benytter er efterladtes brevsamlinger og andre dokumenter fra slægtninge, samt ældre slægtninges mundtlige fortællinger.

Chr. Østergaard fejrer sin fødselsdag sammen med familien og venner på Aulum Hotel den 21. september 2014.

Han valsede med Raquel Rastenni

80-årig Aulum-bo fortæller anekdoter fra et begivenhedsrigt liv

AF OSKAR KROGSGAARD
aulum@herningfolkeblad.dk

AULUM Egentlig er det et mindre under, at Christian Østergaard Jensen på søndag 21. september kan fejre sin 80-årsfødselsdag, for i det første halve år af sin levetid skreg han praktisk talt dag og nat, så hans mor til sidst besluttede at bringe ham i barnevognen i et værelse, så hun ikke kunne høre hans skrigen.

Så kunne jeg selv afgøre, om jeg ville leve eller dø. Men jeg valgte så at leve videre og har ikke skreget siden uden virkelig grund, fortæller Christian Østergaard med et smil.

Højen der dræbte

Hans forældre boede dengang på Venø, hvor hans tipoldefar i sin tid slog sig ned.

Vi overtog en forsømt gård, som efter den tidligere ejer fik navnet Borbjerggaard. På gårdens jorder lå en lille høj, Sorthøj, som den tidligere ejer havde betroet min far, at han aldrig måtte grave i. Hvis han gjorde det, ville et af gårdens dyr dø. Da min far gjorde et forsøg med at plante et par æbletræer på højen, døde gårdens hest, og da han prøvede igen senere, blev resultatet det samme. Blot var det denne gang en ko, det gik ud over.

Christian Østergaard fortæller, at der aldrig senere blev gravet i højen og heller ikke gjort forsøg med at

stikke en jernstang ind i højen for at afprøve, om den blev gloende, som den ifølge overtroen skulle blive.

Andre anekdoter og beskrivelser om Venø har han samlet på sin hjemmeside »Under regnbuen«.

Her får man eksempelvis forklaringen på, hvorfor en vej på øen hed »Jerusalemstræde«, en butik med navnet »Mesters håndkøb«, en beskrivelse af øens gårde og deres historie, fortællingen om »Den gale præst«, forklaring på øens stikmøller og meget mere om de specielle forhold, der altid kendetegner en ø.

Violin-spil

Efter 13 år på Venø flyttede familien til Tvis, og her begyndte Christian Østergaard at gå til violinspil.

Ikke fordi jeg var særlig musikalsk eller havde lyst til det, men det syntes min far var en god ide, måske fordi han selv spillede lidt violin. Jeg var ikke særlig flittig, men noget fik jeg da lært, så da jeg senere fik større lyst, drev jeg det faktisk så vidt, at jeg fik dannet et lille orkester på fire mand. Vi spillede til dans i egnens forsamlingshuse, blot ikke så meget i vores by.

Men sådan er det vel. En profet er sjældent agtet i sit hjemland, føjer han filosofisk til.

Nu sker det sjældent, at han »snapper fiolen fra væg«, selv om der hænger hele tre at vælge imellem på væggen i hans »studerekammer«. I øvrigt

et rum, som hans hustru, Ella, om ikke er forment adgang til, så har strenge forbud om ikke at røre ved noget.

Slagersangerinden

En del af min militærtjeneste afviklede jeg ved den danske brigade i Itzehoe i Tyskland. Jeg var en slags motorordonans og havde den fornøjelse at køre mange kendte besøgende til kaserne, både politikere og kunstnere. I den sidste kategori skulle jeg sammen med en anden soldat køre sangerinden Raquel Rastenni til toget i Hamborg. Vi ankom i god tid, så for at fordrive ventetiden gik vi ind på en lille restaurant for at få en øl. Der var musik i restauranten, og da Raquel Rastenni pludselig spurgte, om en af os havde lyst til at danse, var jeg ikke sen til at sige ja. Og så valsede vi ellers ud på dansegulvet, fortæller han.

Ikke egnet som landmand

Christian Østergaard erkender gerne, at han aldrig blev en dygtig landmand.

Men jeg gjorde da forsøget, idet jeg efter mit giftermål med Ella købte en gård i Høglid, men betingelserne var heller ikke til stede, idet gården var noget forsømt, og jorden ikke den bedste. Det var derfor en god beslutning, da jeg søgte og fik plads på Birns

Jernstøberi i Holstebro. Her var jeg i 26 år, og det er en tid, jeg altid tænker tilbage på med tilfredshed, siger Christian Østergaard.

»Under regnbuen«

Mens det for de fleste bliver ved tanken om at nedskrive erindringer i deres liv, er det en beskæftigelse, der har været og stadig er Christian Østergaards store interesse, hvilket hans hjemmeside »Under regnbuen« leverer et tydeligt bevis på.

Det gælder både slægtens historie, biografier om interessante personer, rejser og ikke mindst træk fra Venø.

Christian Østergaard i sit »studerekammer« i villan på Sønderagervej. Det er et rum, hvor hustruen Ella har strenge påbud om ikke at måtte røre ved noget som helst.

FOTO: HANS MIKKELSEN

Et fyldigt og velassorteret kartotek sørger for, at han ikke bliver arbejdsløs foreløbig.

Fødselsdagen fejres sammen med familie og venner på Aulum Hotel.

”

Der var musik i restauranten, og da Raquel Rastenni pludselig spurgte, om en af os havde lyst til at danse, var jeg ikke sen til at sige ja

CHRISTIAN ØSTERGAARD
80-ÅRIG AULUM-BO